

بررسی کتیبه‌های مسجد-مدرسه شهید مطهری (سپهسالار)

دکتر فریزو زمهجور^{*}، میثم علیئی^۱

^۱ استادیار گروه باستان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۲ دانشجوی دکتری باستان‌شناسی (گرایش اسلامی)، گروه باستان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۲/۳، تاریخ پذیرش نهایی: ۹۰/۸/۱)

چکیده

مجموعه‌ای سپهسالار، شامل مسجد و مدرسه، دارای زنجیره‌ای از تزیینات هنر و معماری دوران قاجار، بویژه در زمینه‌ی کاشیکاری، نقاشی، کتیبه‌نگاری، گچ بری و هنرهای مرتبط با چوب و درودگری است. این مجموعه را حسین خان ملقب به سپهسالار (۱۲۹۸-۱۲۴۱ ه.ق) با استفاده از اموال شخصی خود و بکارگیری معماران و هنرمندان بنام و طراز اول زمان، احداث و وقف نمود. کتیبه‌های بکار رفته در مجموعه، همراه با کاشیکاری‌های رنگارنگ، علاوه بر پیام و محتوای مذهبی، اعتقادی و تاریخی، جلوه‌های درخشانی را نمایان می‌کند که توسط هنرمندان و خوشنویسان بر جسته‌ای چون میرزا غلام‌رضا اصفهانی به انجام رسیده است. خط غالب در بنا، نستعلیق است که از آن به عنوان رابط ترین خط در دوره‌ی قاجار یاد می‌شود. البته از خطوط دیگری چون ثلث و کوفی معقلی نیز استفاده شده است. بنا، طی ادوار بعد نیز توسط استادکاران هر عصر، مورد مرمت و هنرنمایی قرار گرفته که از جمله آخرین آنها که نامشان نیز بر دیوارهای مجموعه ثبت گردیده، مرحوم حسین لرزاده است. این پژوهش به دو روش میدانی و کتابخانه‌ای انجام گرفته است. البته اساس تحقیق را بررسی‌های میدانی تشکیل می‌دهد؛ به این صورت که از مجموعه به طور مکرر بازدید و قسمت‌های مختلف آن بویژه کتیبه‌ها عکس برداری شد و سپس اقدام به خواندن کتیبه‌ها گردید.

واژه‌های کلیدی

مسجد و مدرسه سپهسالار (شهید مطهری)، معماری، کتیبه، خط نستعلیق.

*نویسنده مسئول: تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۰۷۴۲۱، نماهنگ: ۱۱۱۲۵۶۱. E-mail: fmahjour@ut.ac.ir

مقدمه

حياط مجموعه نگاشته شده است، دیگری مفصل که آن هم ممهور به مهر سپهسالار در کتابچه‌ای در کتابخانه مدرسه است و در آن موضوعاتی مانند وظایف تمامی طلبه‌ها، مدرسان، خدمه، وسائل وقی، سهم هریک از افراد و نیز میزان و مکان موقوفات ذکر شده است (سحاب، ۱۳۲۹).

این مجموعه که شامل بخش‌های ۱- نمای خارجی بنا -۲-

مسجد - مدرسه‌ی شهید مطهری (سپهسالار)، از آثار زیبا و عظیم معماری عصر قاجار در تهران است (تصویر ۱) که احداث آن را میرزا حسین خان سپهسالار، صدراعظم وقت ناصرالدین‌شاه در سال ۱۲۹۶ق. آغاز نمود (ذاکرزاده، ۱۳۷۲) و بعد از مرگ وی، برادرش، یحیی خان مشیرالدوله کار را ادامه داد (مصطفوی، ۱۳۷۵) تا در نهایت در سال ۱۳۰۲ق به پایان رسید. این مجموعه

تصویر ۱- ورودی اصلی مسجد- مدرسه شهید مطهری (سپهسالار).

سردرهای ورودی دوگانه ۳- هشتی‌های دوگانه ۴- راهروهای سه‌گانه ۵- صحن ۶- ایوان‌های چهارگانه‌ای اصلی ۷- گنبد ۸- گنبدخانه (شبستان تابستانی) ۹- مسجد چهلستون (شبستان زمستانی) ۱۰- مناره‌های هشتگانه و برج ساعت ۱۱- حجره‌ها ۱۲- مدرسه‌ای سه‌گانه ۱۳- بالکن‌های ششگانه ۱۴- بنای چهلشیر ۱۵- حیاط تولیت ۱۶- کتابخانه و بخش اداری ۱۷- قسمت‌های دیگر، مشتمل بر خصوصیات، آشپزخانه، سالن غذاخوری و تأسیسات می‌باشد، یکی از شاهکارهای درخشان فضاسازی در معماری ایرانی است که سه عامل نقش، نور و رنگ همراه با کتبه‌نگاری و نیز استفاده از مصالح مناسب در آن اعجاز کرده است (رئیس‌زاده، ۱۳۸۰، ۱۳۹۶).

از طرف شمال به کتابخانه مجلس شورای اسلامی، از سمت جنوب و شرق به خیابان سید رضی و از غرب به خیابان مصطفی خیینی محدود می‌گردد. میدان بهارستان نیز در ضلع شمال غرب آن قرار دارد. مجموعه به صورت چهارایوانی بناده شده که نقشه رایج در معماری دوره‌ی اسلامی بویژه در ایران است.

در دوره‌ی قاجار، عمدها در بنای از نستعلیق، کوفی و خط بر جسته (لایه چینی) به عنوان کتبه‌استفاده می‌شده است (قره‌گزلو ثانی، ۱۳۷۴) که نمونه‌ی بر جسته‌ی آن در مجموعه‌ی سپهسالار به خط نستعلیق میرزا غلامرضا اصفهانی دیده می‌شود. مجموعه دارای دو وقف‌نامه است: یکی مختصر که بر روی کتبه‌ای دور تا دور

کتبه‌های مجموعه‌ی شهید مطهری (سپهسالار)

و تاریخ اتمام آن، به صورت افقی بین تاق‌نماهای طبقه‌ی اول و دوم و نیز بالای طبقه‌ی دوم. در اینجا برخلاف شیوه‌ی معمول در بسیاری از آثار سده‌های قبل، از کتبه‌های نستعلیق به جای خطوط ثلث و کوفی استفاده شده است.

متن کتبه‌ی بالا

* «در عهد دولت معاون و بوقت سلطنت دوران عدلت روز افزون شاهنشاه کامکار دین پرور و شهریار تاجدار معدلت گستر مایه‌امن و امان و مستغاث مظلومان...» (تصویر ۲).

کتبه‌های مجموعه‌ی شهید مطهری (سپهسالار) در چند بخش به شرح زیر، مورد بررسی قرار می‌گیرند.

الف) کتبه‌های سردر ورودی غربی:

دو کتبه، به خط نستعلیق سفید بر روی کاشی لاجوردی از میرزا غلامرضا اصفهانی، متن‌من شرح اهتمام و انجام بنا و نام متصرفی

خط نستعلیق (تصویر ۴).

* قاب کتیبه‌ی کوفی به رنگ سفید بر زمینه‌ی کاشی لاجوردی شامل عبارت «ولذکر الله اکبر» (تصویر^۵).

* دو قاب کتیبه‌ی کوفی به رنگ سفید بر زمینه‌ی کاشی
لاجوری، مشتمل بر شعار وزارت معارف وقت، یعنی شعر
فارسی "توانابود هر که دانا بود * بدانش دل پیر برنا بود" در دو
طرف ورودی غربی (تصویر ۶).

*کتبیه‌ای از عمال‌الكتاب که مبین تغییر نام مجموعه به مقرّ دانشکده‌ی معقول و منقول در زمان رضاخان است.

* بخش‌هایی از آیه‌ی ۵۵ سوره‌ی نور به خط نستعلیق سفید
برزمینه‌ی لاجوردی شامل: «وَعْدَ اللَّهُ الَّذِينَ امْنَوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ... مَنْ بَعْدَ خَوْفَهُمْ أَمْنًا».

* کتبهای بر بالای گلستانهای این بخش، به خط نستعلیق سفید بر زمینه‌ی لا جوردی، شامل آیه‌ی ۵۶ سوره‌ی احزاب به این شرح: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يَصْلُوُنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلَوةً عَلَيْهِ وَسَلَامًا تَسْلِيمًا».

متن کتیبه‌ی پایین

* «اجل ارفع اشرف امجد مشير الدولة يحيى خان وزير عدليه اعظم اهتمام مقرب اخاقان احمد على خان سرتيب كارفرمي مسجد في سنة الثنين و ثلاثة مائة و الالف (١٣٠٢) العبد الحقير الفقير المذنب غلامرضا» (تصویر ۳).

سایر کنیه‌های سردر غربی

کتبهای به خط نستعلیق در مورد احمد علیخان سرتیپ.

* کتیبه‌ای به خط نستعلیق مبنی بر: «عمل استاد مهدی و استاد محمد صادقه کاشانی» (تصویر ۳).

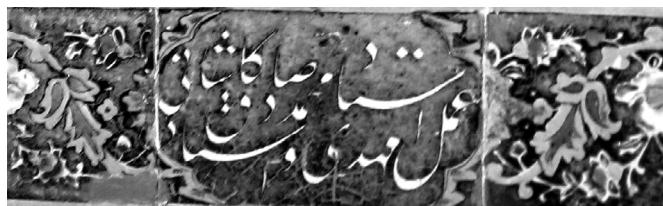
***کتیبه‌ای به خط ثلث مبنی بر: «ادخلوها بسلام آمنین» (سوره‌۵، حجر: ۴۶).**

* «سوره‌ی نصر» به خط نستعلیق و به قلم میرزا غلام رضا تصویر ۴.

* حدیثی از پیامبر(ص) مبنی بر: «انا مدینه العلم و على بايها»، به

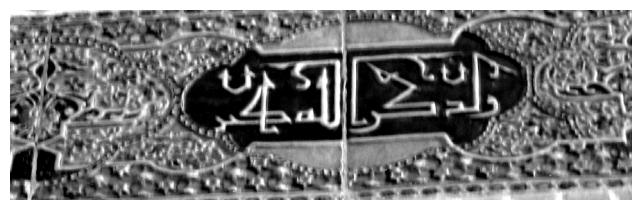
تصویر ۲- بخشی از کتیبه‌ی سردر غربی:

تصویر ۳- کتبه های سیل و بود غیره کاشیکاران

تصویر ۴- کتبه‌های بگدی از سر غرب شام و نص و حدیث «نا مدینه الجامع علی را باها» از سیاهم (ص).

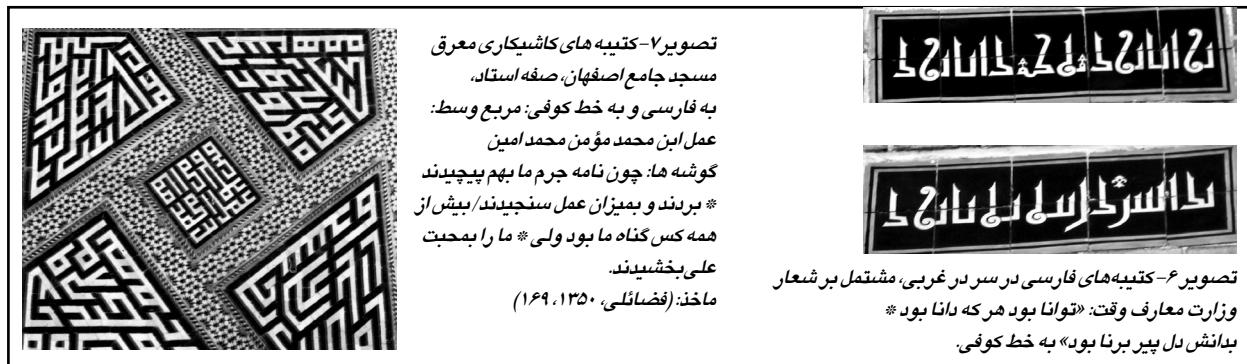
تصویر ۵- دیگر کتبیه‌های سردر غربی شامل «ولذکر الله اکبر» و «یا الله...» به خط کوفی.

ج) کتیبه‌های اطراف صحن

در چهار ایوان صحن کتیبه‌های کاشی گوناگونی دیده می‌شود مانند متن و قف nama مختص ربه خط نستعلیق، به قلم میرزا غلام رضا به رنگ سفید برزمنه‌ی لا جوردی که با عبارت «عمل استاد مهدی و صادق کاشی...» پایان می‌یابد.

د) ایوان جنوبی و گنبدخانه (شبستان جنوبی)، گنبد مناره‌ها و مدرس های آن:
 * ذکر اسمی دو کاشیکار به نام های «غلامعلی شعر باف بنا» و «مرتضی فرقانیان بنّا» در بالای تاق های دو طرف ایوان جنوبی (قره‌گزلو ثانی، ۱۳۷۴).

نکته‌ی جالب در کتیبه‌نگاری این بخش، استفاده از خط کوفی برای نگارش شعر فارسی است. توضیح آنکه در سال ۱۳۱۶ شمسی، در دو طرف در ورودی مدرسه عالی سپهسالار یا ناصری تهران، بیت: «توان بود هر که دانا بود * زدنش دل پیر برنا بود» که شعار وزارت معارف وقت بود، به خط کوفی، کتیبه شده است (بیانی، ۱۳۴۲، ۷۶۵)؛ در حالی که کتیبه‌های کوفی، معمولاً عربی بوده‌اند و برای نگارش عبارت‌های فارسی، به ندرت استفاده شده‌اند. یک نمونه از این موارد، ابیات فارسی به کار رفته در بنایی متعلق به قرن پنجم هجری در غزنی (شیمل، ۱۸، ۳۸۰) و نمونه‌ی دیگر به صورت کاشیکاری معرق، در مسجد جامع اصفهان، صفحه‌ی استاد است (تصویر ۷) (فضائلی، ۱۶۹، ۳۵۰).

- * در قسمت داخل ایوان، دو کتیبه کاشی به خط ثلث برزمنه‌ی آبی مبنی بر: «عجلوا بالصلوہ قبل الغوت» و «عجلوا بالتّوبه قبل الموت محرم ۱۳۴۵» (تصویر ۹).
- * کتیبه‌ی کاشی به صورت برجسته و به خط ثلث در سمت راست داخل ایوان به این شرح: «قال اللہ تعالیٰ اتل ما اولحی الیک اللہ اکبر [سوره عنکبوت؛ آیه ۴۵] حررہ ابوالقاسم مستوفی المدرسه عفی اللہ عنہ ۱۳۴۶ هـ که در سمت دیگر تکرار شده است (تصویر ۱۰).
- * در بالای ایوان به خط نستعلیق، آیه ۳۵ سوره‌ی نور به این شرح: «اللہ نور السموات والارض»
- * احادیثی از رسول اکرم در فضیلت نماز به خط ثلث سفید برزمنه‌ی لا جوردی مبنی بر:

ب) کتیبه‌های هشتی غربی:

هشتی غربی که با دو راهرو به صحن، متصل می‌گردد دارای کتیبه‌های کاشی نستعلیق و به تاریخ ۱۲۹۸ هـ. است که در پشت سردر ایوان غربی به این شرح قرار گرفته‌اند:

- * کتیبه‌ای مربوط به احمد علیخان به این شرح: «بُحْسُن مراقبت مقرب الخاقان احمد علیخان سرتیپ انجام یافت» (تصویر ۸).
- * کتیبه‌ای دیگر با همین مضمون: «حسبالامر سپهسالار اعظم و بسیعی و اهتمام مقرب الخاقان احمد علیخان سرهنگ سنّه ۱۲۹۸» (تصویر ۸).

* کتیبه‌ای دیگر در راهرو سمت چپ هشتی مبنی بر: «بفرمایش عالیجاه احمد علیخان و اهتمام عالیجاه امیر الحاج حاجی ابوالحسن معمار خاصه عمل کارخانه استاد علی اکبر ۱۲۹۸» (تصویر ۸).

تصویر ۹: برخی کتیبه‌های هشتی غربی.

تصویر ۱۲- بخشی از تزیینات محراب و استادکاران باش مدرس (استادان اخویان طهرانی و روزبه).

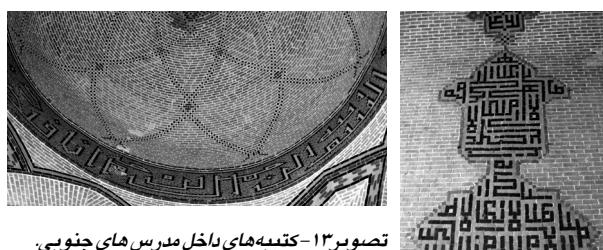
گند عظیم و گلسته‌ها را ناصرالدین‌شاه ابتدا قصد داشت طلاپوش کند ولی بعد، از این کار منصرف شد (نوربخش، ۱۳۸۰) و آنها را با کاشی‌هایی به رنگ‌های مختلف، مانند خودی، زرد، لاجوردی و فیروزه‌ای پوشاند.

* در اطراف گند، کتیبه‌های کاشی شامل «الله اکبر و شهادتین» دیده می‌شود (صرافزادگان، ۱۳۸۰).

* در داخل ساقه‌ی گند بشستان، با خط نستعلیق سفید برزمینه‌ی لاجوردی، «آیه‌الکرسی» (سوره بقره، آیات ۲۵۵-۲۵۷) و در جای جای بخش جنوبی، با خط کوفی مشکی برزمینه‌ی زرد: اسمامی مقدس «الله، محمد، علی و ...» نوشته شده است.

* آخرین تعمیرات بنا طبق کتیبه‌ی زیر گند، «در سال ۱۳۷۷ شمسی و در زمان آیت‌الله امامی کاشانی» انجام شده است. در سردر ورودی مدرس جنوب شرقی نیز به خط نستعلیق، سوره‌ی «قدر» به شکل دوتكه، بر بالای دو مدرس این بخش (شرقی و غربی) با امضای «الحقیر غلام رضا» نوشته شده است.

* زیر و داخل گند مدرس جنوب شرقی نیز مزین به آیاتی از سوره‌ی فتح: «انا فتحنا لك فتحا مبينا...»، به صورت کتیبه‌ی کاشی به خط کوفی مشکی و سفید برزمینه‌ی زرد است (تصویر ۱۳).

کتیبه‌های چهارگانه‌ی گلسته‌های این قسمت، به شرح زیر است:

به خط نستعلیق سفید برزمینه‌ی لاجوردی:

آیات ۴۱ و ۴۲ سوره‌ی احزاب: «قال الله تبارک و تعالى» یا «ایه‌الذین آمنوا انکروا بُكْرَهُ و اصيالاً»

آیه‌ی ۳۶ سوره‌ی نور: «فِي بِيُوتِ أَذْنَانِ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ و وَالْأَصَالِ»

به خط استاد زرین خط (۱۳۴۵)

«تَوَكَّلْتُ عَلَى حَيِّ الَّذِي كَبِرَهُ تَكْبِيرًا» [اندکی مشابه آیه‌ی ۵۸ و ۲ سوره‌ی فرقان] (تصویر ۱۴).

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْأَصْلَوْهِ قَرْبَانِ كُلِّ تَقْيَىٰ ۲» عمل محمود و محمد^۳

* «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى الْأَصْلَوْهِ مَعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ» نمقه ۴ ابوالقاسم^۵ (تصویر ۱۱).

* در ازارهای سنگی ایوان، کتیبه‌ای به خط نستعلیق مبنی بر: «عمل عبدالله قزوینی حجار ۱۳۰۳ و عمل عموم غلامحسین حجار ۱۳۰۳» (همان).

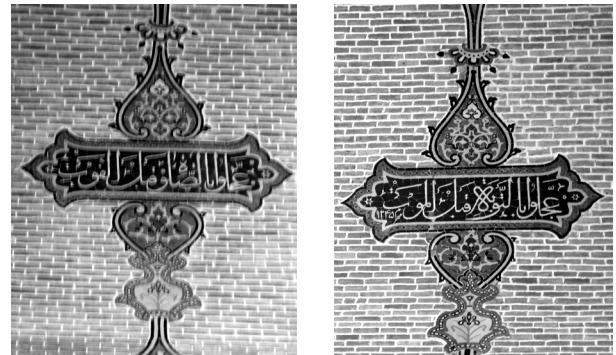
* در قسمتی از ازاره ایوان جنوبی نیز عبارت: «بسیعی و اهتمام جناب آقای مدیرالسدات انجام پذیرفت رمضان ۱۳۴۶» و در زیر آن «عمل علی محمد» آمده است.

* در بالای محراب کتیبه‌ی کاشی به خط ثلث مشکی برزمینه‌ی زرد، شامل آیه ۷۹ سوره‌ی اسراء:

«قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ مِنَ الْيَلِ فَتَهَجَّدَ بِهِ نَافِلَهُ لَكَ عَسَى مَقَامًا مُحَمَّدًا» به تاریخ ۱۴۰۰ هجری

* اطراف محراب (بخش فخری) کتیبه‌های کاشی برزمینه‌ی لاجوردی، شامل «آیات سوره‌ی انسان» با تلفیق خط ثلث و محقق سفید و نیز «سوره‌ی قدر» با خط کوفی زردرنگ، به خط «الحمد اخویان طهرانی ۱۳۳۹ شمسی» (تصویر ۱۲).

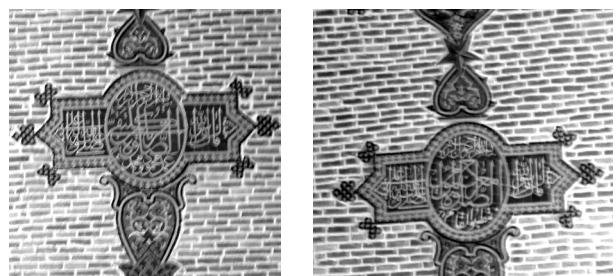
* در ترنج وسط محراب، عبارت: «۱۳۲۹ العبد الضعيف المحتاج بعفو الرحمن حسين لرزاده معمار» (تصویر ۱۲).

تصویر ۱۴- احادیث داخل ایوان جنوبی: عجلوا بالتوبه قبل الموت و عجلوا بالصلوة قبل الفوت.

تصویر ۱۵- کتیبه‌های ایوان جنوبی: سوره عنکبوت آیه ۴۵، خط ابوالقاسم مستوفی ۱۳۳۶.

تصویر ۱۶- کتیبه‌های مدرسه‌های جنوبی: مشتمل بر احادیث: «الصلوہ معراج المؤمن» و «الصلوہ قربان کل تقی».

۲۶ و ۲۷ سوره‌ی آل عمران: «قال اللہ تعالیٰ شانہ "قُلَّا لِلَّهِ مالُکُ الْمُلْکُ تَوْلِیْجُ اللَّلِیْلِ فِی النَّهَارِ وَ تَوْلِیْجُ النَّهَارِ فِی اللَّلِیْلِ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیرِ حِسَابٍ"».

در داخل ایوان: اسماء حسنای الهی و پنج تن آل عبا، به خط کوفی معلقی در چند ترنج و در جهات مختلف، به صورت مکرو و با رنگ‌های مشکی برزمینه‌ی سفید یازده (تصویر ۱۶).

تصویر ۱۶- ترنج‌ها و کتیبه‌های داخل ایوان شمالی و نیز کتیبه‌ها و تزیینات یکی از گلستانهای آن.

در داخل ایوان و بالای آن: آیات سوره‌ی بیتنه به خط نستعلیق سفید برزمینه‌ی لاجوردی، به شرح زیر:

در سمت راست: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لِمَ يَكُنُ الظَّيْنُ كَتَبَ قِيمَه» (آیات ۳-۱).

در سمت روپرتو: «وَ مَا تَفَرَّقَ الظَّيْنُ أَوْلَئِكَ هُمُ الْخَيْرُ الْبَرِيَّ» (آیات ۷-۴)

در سمت چپ: «جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَمْنَ خَشِيَ رَبَّهُ» (آیه ۸) و کتبه محمد ابراهیم الطهرانی الشهیر بمیرزا عموم (تصویر ۱۷).

اطراف ساعت بالای ایوان شمالی، با کاشی‌های اوان تزیین شده و مناره‌های این بخش نیز به شکل دو قولو است که با کتیبه‌هایی شامل اسماء مبارکه‌ی «یا الله، یا محمد و یا علی» با خط مشکی کوفی برزمینه‌ی زرد یا سفید نگاشته شده است.

تصویر ۱۷- بخشی از آیات سوره‌ی بیتنه و نام خطاط.

به خط کوفی مشکی برزمینه‌ی زرد: اسماء «محمد» و «علی». مناره‌های ایوان جنوبی، علاوه بر نقش ماذنه، برای جلوگیری از رانش تاق ایوان جنوبی نیز بنا شده است (نوربخش، ۱۳۸۰).

تصویر ۱۸- تعدادی از کتیبه‌های گلستانهای جنوبی.

در مناره‌ی شرقی ایوان: سوره‌ی توبه، آیه‌ی ۱۸: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى «إِنَّمَا يَعْمَلُ الْمَسَاجِدُ مِنَ الْمُهَبَّتِينَ»، سنه ۱۳۰۲ الفقیر میرزا عموم» به خط نستعلیق.

در قسمت ازاره: «عَمَلَ سَيِّدُ الْمُحَمَّدِ حَجَّار».

در مناره‌ی غرب ایوان: عبارت «اهمام احمد علیخان سرتیپ» به سال ۱۳۰۲ اثر میرزا عموم و به خط نستعلیق.

سوره‌ی احزاب آیه‌ی ۴۰ که دو بار تکرار شده است.

در بخش مناره‌های مدرس‌ها: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى «مَا كَانَ مُحَمَّدٌ شَيْءٌ عَلَيْهِ» به خط نستعلیق میرزا غلام رضا.

کتیبه‌ای فروریخته در مناره‌ی مدرس شرقی، به خط نستعلیق استاد زرین خط، به تاریخ ۱۲۴۵ آیه‌ی ۱۶ سوره‌ی عنکبوت. بر دیواره‌های مدرس شرقی: تسبیحات اربعه به خط کوفی بنایی (معقلی).

در سمت چپ و روپرتو مدرس شرقی: «عَمَلَ اسْتَادَ غَفارَ فَرُونْگِی ۱۳۰۶» و «عَمَلَ اسْتَادَ مُهَمَّدِ وَ اسْتَادَ مُحَمَّدَ صَادِقَ كَاشَانِي» (قره‌گزلو ثانی، ۱۳۷۴) (تصویر ۱۹).

تصویر ۱۹- امضاء استادان مهدی و محمد صادق کاشانی.

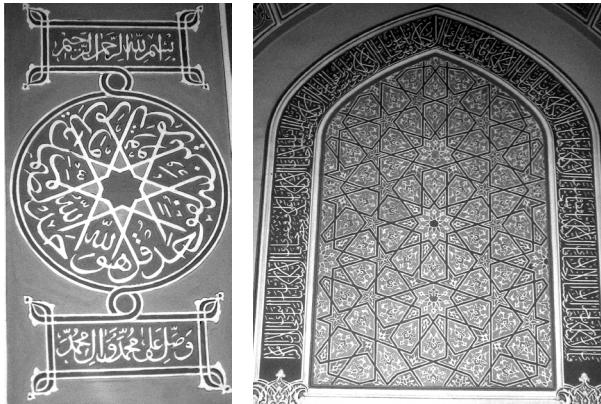
ه) ایوان شمالی

در طرفین ایوان شمالی، دو مناره و بین آنها و بالای ایوان، برج ساعت قرار دارد، که مزین به کتیبه‌های زیر است:

در بالای ایوان به خط نستعلیق سفید برزمینه‌ی لاجوردی: آیات

- * در قسمت محراب: اسماء خداوند (الله) و نیز در بعضی جاها اسمای امامان (به خط ثلث).
- * در اطراف: سوره‌های کوچک قرآن. مانند «توحید» و «ضحی» (به خط ثلث).
- * در اطراف تاقنماها: سوره‌ی «الرّحمن» (به خط ثلث) (تصویر ۲۰).

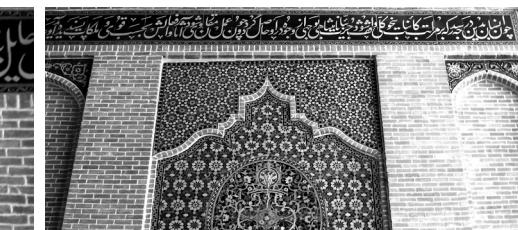

تصویر ۲۰-بخش‌هایی از سوره‌ی الرحمن، همچنین سوره‌ی توحید همراه با صلوات بر پیامبر و اهل بیت‌ش.

- * یک قاب کتیبه نیز در نزدیکی محراب به صورت گچبری با نوشته‌هایی به شرح زیر وجود دارد (تصویر ۲۱، راست):
 - قاب مرکزی: شروع با عبارت «هو الصانع الحليم» به خط ثلث
 - ادامه‌ی قاب مرکزی: نوشته‌هایی به خط نستعلیق، به این شرح:

تصویر ۲۱-کتیبه‌ی ایوان شرقی به زبان فارسی همراه با تاریخ.

تصویر ۱۹-بخشی از تزیینات داخل ایوان، نام معمار و بانی این بخش.

«هنر چون شیر بگرفتم ز پستان هنوزم طفل راه این دبستان هزار و سیصد و پنجاه شمسی نمودم طرح این زیبا شیستان. العبد الضعیف حسین لرزاده معمار اسمای هنرمندانی که در این کارگاه شرکت داشته به یاد بود تاریخی نام برده می‌شوند.

و) ایوان شرقی

کتیبه‌های این ایوان که اندکی از سطح زمین نیز بالاتر است، بدین شرح است:

کتیبه‌ی نستعلیق سرتاسری داخل ایوان که به شرح زیر به خط سفید بر زمینه‌ی لا جور دی و به قلم حسن زرین خط نگاشته و از جنوب به شمال ایوان کشیده شده است:

* «چون انسان بدین درجه رسد که بر مراتب کائنات بنحو کلی واقف شود و بعد از آن میان او و معبد حجایی حاصل نیاید و این رتبه اعلی و سعادت اقصی باشد که نوع مردم را میسر است» خط زرین خط ۱۳۱۵ کاشی‌سازی حاکنگار مقدم (تصویر ۱۸).

کتیبه‌ی خارجی بالای سردر ایوان هم، اثر میرزا غلام رضا اصفهانی، به خط نستعلیق سفید بر زمینه‌ی آبی است:

* «بسم الله الرحمن الرحيم آتا فتحنا لك فتحاً مبيناً، ليغفر لك الله و لله جنود السماوات والارض و كان الله عليماً حكماً» (فتح آیات ۱ تا ۴)

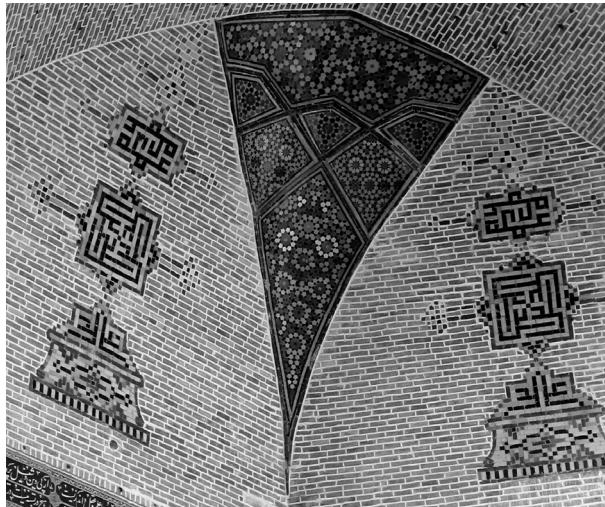
دو کتیبه‌ی کوچک نیز در داخل ایوان با خط نستعلیق سفید بر زمینه‌ی مشکی و فیروزه‌ای همراه با گلهای زرد و قرمز بر دیواره‌ی شرقی ایوان و طرفین ورودی غربی شبستان زمستانی، نقش‌بسته است:

* «بطراحی مقرب الخاقان حاجی ابوالحسن معمار باشی» و «به اهتمام مقرب الخاقان احمد علیخان سرتیپ اتمام پذیرفت» (تصویر ۱۹).

* در سمت ورودی شرقی بنانیز کتیبه‌هایی از اسماء الهی و ائمه به چشم می‌خورد.

ز) مسجد چهل ستون (شبستان زمستانی)

مسجد چهل ستون یا شبستان زمستانی دارای ۴۴ ستون (۱۱×۴) است. فضای این قسمت، یادآور تالارهای ستوندار قبل از اسلام مانند آپادانا و مسجد وکیل شیراز در دوران اسلامی است. کتیبه‌های این بخش عبارتند:

تصویر ۲۳- ایوان غربی، اسامی پیامبر (ص) و امام علی (ع).

* بر دیوارهای داخلی ایوان غربی، در چهار بخش، حدود سی بیت شعر از سنایی در فضیلت و مدح علم و دانش به خط نستعلیق موجود است که تعدادی از ابیات آن در اینجا آورده می‌شود:

نیست از بهر آسمان ازل نرdban پایه به ز علم و عمل^۱
علم سوی در الله برد نه سوی ملک و مال و ماه برد
هر کراعلم نیست، گمراه است دست او زانسراي کوتاه است
خواندن علم و کار ناکردن حجت ایزدیست در گردن
عالی فاضلی ولی نه کسی تا تو در علم با عمل نرسی
چه زاهل عرب چه زاهل عجم مرد را چون هنر چه باشد کم
روح را پارسی و تازی کیست روح با علم و عقل داند زیست
از پی دین و شغل پردازی هیچ در بسته نیست در تازی
(تصویر ۲۴).^{۲۴}

تصویر ۲۴- اشعار فارسی ایوان غربی از سنایی در فضیلت علم

ط) بخش بهارخواب

شش بهارخواب در شرق، غرب و شمال مجموعه وجود دارد که آنها نیز دارای کتیبه‌های به شرح زیرند:

(۱) بخش شرقی

* در این قسمت، اسامی متبرکه‌ی «محمد و علی» و سوره‌ی «توحید» در دون ترنج‌هایی به خط کوفی معقلی مشکی برزمینه‌ی زرد یا سفید نگاشته شده است. در ضمن نام‌های «محمد» و «علی» به صورت مکرر چهارتایی ارایه گردیده است. نکته‌ی جالب توجه در این بخش، هماهنگی خطوط کوفی و نستعلیق با یکی‌گر است.

حاج محمد معمار کاشانی، حاج حسین خوانین شیرازی، حاج حسین شکل آبادی، حاج محمد شعر باف، علی‌میرزا گلپایگانی، خلیل رفیع گلانی، حسین گرایش نژاد، یزدان قلی غلامی، میرزا زمانی، اسد الله زنوزی، حاج علی کارگنوین، محمد کارگنوین^{۲۵}

نوار حاشیه: «سوره‌ی ضحی»، به خط ثلث

* کتیبه‌ی کوچکی نیز در قسمت شمالی شبستان نگاشته شده که بیشتر آن محو شده، اما عبارت «هوالشافی» و تاریخ «۱۳۵۰» شمسی، به خط نستعلیق همچنان باقی مانده است.

* در قسمت فخری محراب (اطراف)، «سوره‌ی جمعه» به خط ثلث، به سال ۱۳۹۰ ق؛ در سمت راست: «م فروغی» و در سمت چپ «لرزاده» نوشته شده است (قره‌گزلو ثانی، ۱۳۷۴).

* در قسمت نورگیر: اسماء الهی مانند «الله» و «واسع» و همچنین «سوره‌ی شمس» به خط ثلث سفید برزمینه‌ی خاکستری و قهوه‌ای در «سنه ۱۳۵۰ شمسی / ۱۳۹۱ قمری» نوشته شده است (تصویر ۲۱، چپ).

تصویر ۲۱- بالا: نورگیر: سوره‌ی شمس، مورخ به سنه ۱۳۵۰ شمسی / ۱۳۹۱ قمری
رو به رو: قاب نزدیک محراب: در حاشیه، سوره‌ی ضحی به خط ثلث؛ و در وسط، اسامی استادکاران مربوط، مورخ به سال ۱۳۵۰ شمسی، به خط نستعلیق.

ح) ایوان غربی

* در بالای سردر ایوان، سوره‌ی نصر و همچنین، آیه‌ی ۱۸ سوره‌ی توبه: «انما يعمر المساجد اللہ من آمن بالله... اولئک ان يكون من الْمُهَدِّدِين» سنه ۱۲۴۶ به خط نستعلیق سفید برکاشی آبی، کتیبه شده است (تصویر ۲۲).

تصویر ۲۲- تزیینات و کتیبه‌های نستعلیق ایوان غربی: سوره‌ی نصر و توبه، ۱۸

* کتیبه‌ی دیگری هم بر ازاره سنگی ایوان در مورد سعی و اهتمام احمد علیخان سرتیپ به سنه ۱۳۰۱ به چشم می‌خورد.

* در ترنج‌هایی با خط کوفی معقلی (بنایی) سیاه برزمینه‌ی زرد که رنگ شاخص در کاشی‌های دوره قاجاریه است، اسامی «علی و محمد» نگاشته شده است (تصویر ۲۳).

(سپهسالار) دخیل بوده‌اند. این امر از لحاظ تاریخ هنر و معماری ایرانی و اسلامی، بخصوص در دوره‌ی متاخر، فوق العاده مهم است. در بین خوشنویسان، اسم میرزا غلام‌رضا اصفهانی از دوره‌ی قاجار، بیش از بقیه‌ی نام‌ها دیده می‌شود و این نشانه‌ی استادی وی و در عین حال، اعتمادی است که بانیان این بنا به او داشته‌اند. در دوره‌ی پهلوی نیز اسامی استاد زرین خط و محمدابراهیم طهرانی (میرزا عمو) بیش از بقیه به چشم می‌خورد. استاد حسین لرزاده نیز از معمارانی است که علاوه بر معماری، در خوشنویسی بنا هم فعالیت داشته‌است. به‌طورکلی در هر دوره، اکابر زمان، در پرپایی و حفظ این مجموعه شرکت داشته‌اند. در جدول ذیل، نام این بزرگان که بعضی از آنها دارای تخصص‌های مختلف بوده‌اند، به تفکیک رشته و تخصص‌شان استخراج و درج شده‌است.

جدول ۱- اسامی هنرمندان و اشخاص بانی و دخیل در مجموعه‌ی شهید مطهری (سپهسالار) براساس کتیبه‌ها.

اخداد باتی و دخیل	دیگر افراد (باریگر استاد لرزاده در سال ۱۳۵۰)	حجاران	معماران	استادان کائینکار	خوشنویسان
میرزا حسین‌خان سپهسالار	حسین خوانین شیرازی (۱۳۰۳)	عبدالله قرزوینی (۱۳۰۳)	حاجی ابوالحسن معماربایشی (۱۲۹۸)	استاد مهدی و معماربایشی کائانی	میرزا غلام‌رضا اصفهانی
ناصر الدین شاه	حسین شکل‌آبادی (۱۳۰۳)	عمو غلام‌حسین (۱۳۰۳)	غلامعلی تعریف بنا	استاد طی اکبر (۱۲۹۸)	عادال‌الکتاب
متیرالدوله بحیری‌خان (وزیر عدلیه)	حاج محمد شعرا باف	علی‌محمد	مرتضی فرقانیان بنا	غلامعلی تعریف بنا	ابوالقاسم مصطفوی (۱۳۴۶)
احمد علیخان سرهنگ/ سرکب (۱۳۰۶ و ۱۳۹۸)	علی‌میرزا گلایگانی	سید محمد حجار	حسین لرزاده معمار (۱۳۳۹)	مرتضی فرقانیان بنا	امحمد اخویان طهرانی (۱۳۳۹)
رضاخان	خلیل رفیع گلستانی		خطه‌خان کائی معمار	استاد خفار فروغی (۱۳۰۶)	لرزاده (۱۳۴۵)
مُدیرالسادات (۱۳۴۶)	حسین گرانیان زاد		حاج محمد معمارکائانی	محمدابراهیم طهرانی (میرزا عمو)	
	بزدان‌قلی غانمی				موسوی‌زاده (۱۳۷۷)
آیت‌الله امامی کائانی	میرزا زمانی			خاکنگار مقدم	م. فروضی (۱۳۹۰ ب.ق.)
	اسداش زنوزی				
	حاج علی کارگر نوین				
	محمد کارگر نوین				

۲) بخش غربی

* در این بخش نیز ترنج‌هایی با خط بنایی (معقلی)، شامل چهار «محمد» به رنگ مشکی بر زمینه‌ی زرد و چهار «علی» و نیز سوره‌ی «کوثر» به رنگ مشکی بر زمینه‌ی سفید دیده می‌شود. نکته‌ی مهم در اینجا، ثبت دو تاریخ ۱۳۰۱ و ۱۳۱۱ به ترتیب در سمت راست و چپ است (قره‌گزلو ثانی، ۱۳۷۴) (تصویر ۲۵).

تصویر ۲۵- کتیبه‌های بهارخواب کناره‌های ایوان غربی.

۳) بخش شمالی

در این بخش در داخل ترنج‌هایی، «الله» به خط کوفی سفید بر زمینه‌ی سیاه و سیاه بر زمینه‌ی سفید، «محمد» به شکل چهارتاپی به خط کوفی سیاه بر زمینه‌ی زرد، دو «محمد» و دو «علی» به خط سیاه بر زمینه‌ی زرد یا سفید نوشته شده است (تصویر ۲۶).

تحلیل

از نتایج مهم این پژوهش، شناسایی تعداد زیادی از هنرمندان و استادکارانی است که در دوره‌های مختلف، به نحوی در ساخت، تکمیل و مرمت مجموعه‌ی مسجد - مدرسه‌ی شهید مطهری

تحلیل

تحلیل

نتیجه

جایی که چهار گلسته از هشت گلسته و نیز گنبد عظیم و دو مدرس جنوب شرقی و جنوب غربی، در آنجا قرار دارد. دلیل اصلی این تمرکز، تجمع بیشتر مردم و نمازگزاران در این قسمت، بخصوص در فصول گرم سال است که مناسب با کاربرد آن، به شبستان تابستانی نیز موسوم شده است.

با آنکه کتبه‌های مجموعه با خطوط مختلفی نوشته شده، اما قلم غالب، نستعلیق است که بیشتر بر رنگ سفید بر زمینه‌ی لاجوردی و گاهی همراه با گلوبوت‌های سرخ، زرد، قرمز و فیروزه‌ای نگارش یافته است. در عین حال، کتبه‌های کوفی و ثلث نیز اغلب بر انگهای مختلف مانند مشکی بر زمینه‌ی زرد به کار رفته‌اند.

نکته‌ی جالب توجه، استفاده از خط کوفی برای نگارش اشعار فارسی در ورودی غربی مجموعه است، که امری نادر در آثار اسلامی است. در دوره‌ی پهلوی نیز بیشتر از خط ثلث استفاده شده که نمونه‌های فراوان آنها در جبهه‌ی جنوبی و شبستان زمستانی مجموعه دیده می‌شود. در شبستان زمستانی یا مسجد چهاستون، عمده کتبه‌های ثلث دوره‌ی پهلوی بر رنگ سفید بر زمینه‌ی خاکستری و به طور کلی زیر نظر مرحوم حسین لرزاده اجرا شده است.

به طور کلی کتبه‌های مجموعه‌ی مسجد - مدرسه‌ی شهید مطهری (سپهسالار) در راستای کاربری بنای‌یعنی «مسجد و مدرسه» است؛ زیرا از یک طرف، به برخی از آیات و روایات و اسامی الهی که مرتبط با نماز و عبادت و تعمیر مساجد است، پرداخته و از طرف دیگر، علم و کتاب (کتب قیمه) را مطرح نموده است.

به صورت جزئی مضامین کتبه‌ها، شامل سور و آیات قرآن کریم، احادیث پیامبر، اسماء الهی، نامه‌ای پیامبر اکرم و ائمه، اسامی بانیان و برخی از شخصیت‌های سیاسی، بویژه تعدادی از هنرمندان خوشنویس، کاشیکار، معمار و حجار، همراه با اشعار و نزک «تاریخ» است، که در مستندسازی این میراث ارزشمند و سیر تحولات هنری و معماری و مرمتهای مربوط به آن از اهمیت زیادی برخوردار است. از آنجا که هنرمندان مذکور در ایجاد بسیاری از دیگر آثار هنری و معماری دوره‌ی معاصر نیز نقش مؤثری داشته‌اند، مطالعه‌ی مستند مجموعه‌ی مسجد - مدرسه‌ی شهید مطهری، نتایج مفیدی در مطالعه‌ی تطبیقی هنر و معماری ایران، از عصر قاجار تا کنون خواهد داشت.

اغلب کتبه‌ها، در جبهه‌ی جنوبی مجموعه تمرکز است؛ یعنی

پی‌نوشت‌ها

سنایی (۱۳۵۵)، برگزیده حدیقه سنایی، به کوشش ناصر عاملی، کتابخانه‌ی طهوری، تهران.

شیمل، آنه ماری (۱۳۸۰)، خوشنویسی اسلامی، ترجمه دکتر مهناز شایسته‌فر، مؤسسه مطالعات هنر اسلامی، تهران.

صرفزادگان، عبدالامیر (۱۳۸۰)، مقالیه رنگ و نقش کاشی صفوی و قاجار (مدرسه چهارباغ اصفهان و مدرسه عالی سپهسالار)، پایان-نامه‌ی کارشناسی ارشد در رشته‌ی پژوهش هنر، دانشگاه تربیت‌مدرس، دانشکده‌ی هنر، تهران.

فضائلی، حبیب‌الله (۱۳۵۰)، اطلس خط، انجمن آثار ملی اصفهان، اصفهان. قره‌گلزو ثانی، عبدالله (۱۳۷۶)، بررسی و شناخت تزئینات معماری مذهبی در دوران قاجار تهران در مسجد و مدرسه سپهسالار، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد در رشته‌ی باستان‌شناسی، دانشگاه تهران، دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی، تهران.

مصطفوی، محمد تقی (۱۳۷۵)، آثار تاریخی طهوری، نشر گروس و انجمن آثار و مفاخر، تهران.

نوربخش، مسعود (۱۳۸۰)، آثار تاریخی طهوری، به روایت تاریخ، ج ۲، تهران در نیم قرن سلطنت ناصر الدین شاه قاجار، نشر علم، تهران.

نهج البلاغه (۱۳۸۰)، مترجم حسین انصاریان، ویراستار حسین استاد ولی، پیام آزادی، تهران.

۱ بعضی از نام‌های این بخش و نیز جدول هنرمندان، برگرفته از قره‌گلزو ثانی، ۱۳۷۴ است.

۲ البته این حدیث، منقول از حضرت علی (ع) می‌باشد (نهج البلاغه)، ترجمه انصاریان، حکمت، ۱۳۶، ۷۹۰.

۳ به نظر می‌رسد منظور "محمد بن محمد" می‌باشد.

۴ "نمقة"، واژه مجھول از مصدر "تنبیق" به معنی "نوشتن" است.

۵ از آقای عمال الدین شیخ الحکمایی که در خواندن کتبه‌های تصویر ۱۱ و ارایه مأخذ مربوط (نهج البلاغه) بذل محبت فرمودند، تشکر می‌نماییم.

۶ نک. برگزیده حدیقه ثانی، با مقدمه و توضیح لغات، به کوشش ناصر عاملی، تهران، کتابخانه طهوری، ۱۳۵۵ (۲۵۲۵).

فهرست منابع

بیانی، مهدی (۱۳۴۲)، خط، ایرانشهر، ج ۱، کمیسیون ملی یونسکو در ایران، صص ۷۵۷-۷۷۳.

ذاکرزاده، امیرحسین (۱۳۷۳)، سرگذشت طهران، چاپ اول، نشر قلم، تهران.

رئیس‌زاده، مهناز (۱۳۸۰)، اعجاز و ایجاز رنگ در فضاسازی مسجد ایرانی، مجموعه مقالات دو میهن همایش بین‌المللی معماری مساجد افق آینده ج ۱، دانشگاه هنر، صص ۳۹۵-۴۰۵.

سحاب، ابوالقاسم (۱۳۲۹)، تاریخ مدرسه عالی سپهسالار، طهران.